

स्त्रीवं प्रमाये प्रस्थादौ मीनो रश्यन्तरे भवे । मुनिः पुंसि वशिष्ठो दौ वं कसेन
 तैरैजिने ॥ १५ ॥ मृत्ना मृत्सा तु वज्रैः स्त्रीयानं स्याद्वाहने गतौ । योनिः
 स्त्रीपुंसयोश्च स्यादाकरे स्मरमदिरे ॥ १६ ॥ रत्नं स्वजातिश्रेष्ठेपिमणावपि
 न पुंसकम् । रत्ना च स्याद्भुजंगाक्ष्यामेलापर्यामपि स्थियाम् ॥ १७ ॥ ल
 ग्रं रश्युदये स्त्रीवं सक्तलज्जितयोस्त्रिषु । वस्तुस्त्वविक्रये पुंसिवेतने स्या
 न्न पुंसकं ॥ १८ ॥ वनं न पुंसकं नीरे निवासा लयकानने । वह्निर्वैश्वान
 रेपि स्याच्चित्रकाख्यौ प्रधौ पुमान् ॥ १९ ॥ वानं शुष्कफले शुष्कसृत्तिकर्म
 कटे गतौ । विन्नं विचारिते लब्धे बध्नानामूलरुद्रयोः ॥ २० ॥ श्वापुमा
 नकुङ्कुरे ख्यातः स्थानभेदे च वास्तुनः । शीनो मूर्खे चाजगरे श्येनः पक्षिणि
 पांडुरे ॥ २१ ॥ स्वप्नः स्वपे प्रसुप्तस्य विज्ञाने दर्शने पुमान् । सानुरस्त्री
 वने प्रस्थे वा त्यामार्गाग्रकोविदे ॥ २२ ॥ स्थानं सादृश्येऽवकाशे स्थितौ बृ
 ह्दि श्येतरे । स्थानं स्तिग्धे प्रतिध्वाने घनत्वालस्य योरपि ॥ २३ ॥ स्ना
 नं स्नानीयेऽभिषेवे स्नानं प्रसवपुष्पयोः । स्नाना पुण्या बधस्थाने गलशुण्डि
 कयोः स्त्रियां ॥ २४ ॥ स्नानः पुत्रेऽनुजेऽर्केना स्नानः किरणसूर्ययोः । ह
 नुर्हृद्विलासिन्यां स्नाना वज्रे गदे स्त्रियाम् ॥ २५ ॥ द्वयोः कपोलावयवे
 स्त्रीनं गह्वीनयोस्त्रिषु । ॥ नविः ॥ अंजनं कज्जले चात्तौ सौवीरे चरसां
 जने ॥ २६ ॥ पुंसि ज्येष्ठादिगजयोरंजनावानरीभिदि । अंजनीले
 प्यनाय्याचावनं प्रोतौ चरक्षणे ॥ २७ ॥ अयनं पथि भानोरप्युदग्द

मेदि०

नाना०